

[Boligministeren.]

ringer, der alene har til formål på det groveste at udnytte lejerne. Jeg har da den bestemte opfattelse, at man heller ikke fra grundejerside har noget som helst ønske om at muliggøre en sådan spekulation, tværtimod, den kommer kun grundejerbegrebet i bred almindelighed til skade, og det kan ingen være interesseret i.

Jeg tror heller ikke, at man kan påvise, at vore huslejenævn endstige boligministeriet hindrer gennemførelse af de førstnævnte moderniseringer, og jeg vil gerne sige i anledning af det ærede medlem fru Else-Merete Ross' spørgsmål om nævnens skøn på lejeforhøjelser, at jeg tror ikke, at man kan anfægte, at dette skøn som hovedregel har været sagligt, men det udelukker på den anden side heller ikke, at man kan påvise adskillige tilfælde, hvor nævnen efter min opfattelse har været lidt for rundhændede. Forholdet er helt enkelt det, at man ikke mindst i hovedstadsområdet kan trække en linje i kølvandet af ganske bestemte eksperter netop af den kategori, som det ærede medlem hr. Kai Moltke betegede meget kontant — hvilket jeg i og for sig ikke er uenig med ham i — og som har ét bestemt formål: købe, modernisere og sælge. Man kan, som det er sagt — det er jo klart dokumenteret af de omtaler, der har været — finde udprægede spekulanter med falske bilag som dokumentation for ansættelse af lejeforhøjelse, en form for dobbelt bogholderi, havde jeg nær sagt, hvor man har én dokumentation over bordet for det grundlag, hvorpå nævnen skal bedømme og ansætte lejen, og de regninger, der ligger under bordet, som man betaler den faktisk afholdte entreprisudgift efter.

Hvis man kan anvise en anden fremgangsmåde end den, jeg har foreslået, så lad os se på det, men alene at henvise til, som jeg har set det, at det må blive politiets sag, det er ikke tilstrækkeligt, for så er skaden sket.

For at vende tilbage til det foreliggende

lovforslag, som vi skal tage stilling til, drejer det sig, bortset fra de ændringer, der er motiveret i lovforslagets bemærkninger, i realiteten om en uændret forlængelse for 1 år, bl. a. med henvisning til det synspunkt, der er fremført ved fremsættelsestalen. Jeg vil dog også gerne sige, at lejerne efterhånden må indstille sig på visse sagligt motiverede forhøjelser. Det står sikkert enhver, også lejerne, helt klart.

Men når jeg har sagt det, vil jeg gerne gentage de bemærkninger, der står i min fremsættelsestale, at lejerne ikke deraf skal udlede, at regeringspartierne bare skal vinde tid — som det også er antydnet i dag — for derefter at overlade lejerne til ejernes frie udnyttelse. Jeg lægger i den forbindelse vægt på, at også grundejerne er enige i, at en generel ophævelse af lejerbeskyttelse med adgang til helt fri lejeansættelse vil være urealistisk; dertil kommer, at ingen af regeringspartierne skønner, at vi i overskuelig fremtid regner med at nå dertil, at fri opsigelsesret i udlejningsejendomme kan ventes at blive aktuel.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at den tryghedsfølelse, som lejerne må have, bør bestå uantastet, så længe boligsituationen er så anspændt, som tilfældet er.

Axel Ivan Pedersen: Det var jo at vente, at flere af de ærede ordførere ville komme ind på spørgsmålet om en huslejeregulering, men der blev jo ikke gjort ret mange bemærkninger om, at en sådan huslejeregulering i sig selv er en meget kompliceret affære, og at løsningen af ét problem meget let skaber mange andre problemer.

Det var dog, sådan forekom det mig, ligesom det ærede medlem hr. Finn Poulsen gjorde et tilløb til at ville klare adskillige af disse problemer, havde rede på dem og også var meget opsat på at få problemerne klaret, og jeg tror, han gjorde en bemærkning om, at det skulle være nu.

I det udvalg, der nu vil blive nedsat til at arbejde med det foreliggende lovforslag, bliver der rig lejlighed til både for det ærede